

لیگ
پژوهشی
فوتونیک
و اپتیک

بیست و یکمین کنفرانس اپتیک و فوتونیک ایران
و هفتمین کنفرانس مهندسی و فناوری فوتونیک ایران
۲۳ تا ۲۵ دی ماه ۱۳۹۳، دانشگاه شهید بهشتی

استفاده از مدل هایزنبرگ در تولید همبستگی کوانتومی توسط کanal کوانتومی محلی

فرشته شاهبیگی، سید جواد اخترشناس و محسن سربیشه‌ای

گروه فیزیک، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

چکیده - در این مقاله نشان می‌دهیم که برهم‌کنش اسپین-مدار مربوط به سامانه دوکیوبیتی هایزنبرگی XYZ در یک میدان مغناطیسی غیرهمگن می‌تواند بین یکی از کیوبیت‌های این سامانه و کیوبیت سومی که در این برهم‌کنش حضور ندارد، ایجاد همبستگی کوانتومی کند. از این طریق با پارامترهای قابل تنظیم آزمایشگاهی می‌توانیم همبستگی کیوبیت‌ها را کنترل کنیم.

کلید واژه- برهم‌کنش اسپین-مدار، کanal محلی، کیوبیت، همبستگی کوانتومی

Using Heisenberg model in creating quantum correlation via local quantum channel

Fereshte Shahbeigi, Seyed Javad Akhtarshenas and Mohsen Sarbishaei

Department of Physics, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad

Abstract- In this paper we show that the spin-orbit interaction of a two-qubit Heisenberg XYZ system in an inhomogeneous magnetic field can create quantum correlation between one of the qubits of the system and the third qubit that does not contribute in the interaction. In this manner, created quantum correlation can be controlled by experimental parameters.

۱- مقدمه

تحول سامانه B موجب بروجود آمدن این همبستگی کوانتومی شده است، لذا می‌توان آن را به منزله یک کanal محلی ایجاد کننده همبستگی کوانتومی در نظر گرفت و به مطالعه میزان همبستگی کوانتومی که این کanal محلی در یک حالت کاملاً کلاسیکی مربوط به سامانه AB به وجود می‌آورد، پرداخت.

۲- معرفی و بررسی کanal:

یک سامانه مشکل از سه کیوبیت ABC را در نظر می‌گیریم و فرض می‌کنیم بین دو کیوبیت AB هیچ برهم‌کنش وجود ندارد ولی کیوبیت‌های BC در برهم‌کنش اسپینی هستند که با هامیلتونی زیر توصیف می‌شود [11]:

$$\begin{aligned} H = J\gamma & \left(\sigma_B^+ \sigma_C^+ + \sigma_B^- \sigma_C^- \right) + \\ & (J + iD\gamma_z) \sigma_B^+ \sigma_C^- + \\ & (J - iD\gamma_z) \sigma_B^- \sigma_C^+ + \\ & \left(\frac{B+b}{2} \right) \sigma_B^z + \left(\frac{B-b}{2} \right) \sigma_C^z + \\ & \frac{J_z}{2} \sigma_B^z \sigma_C^z \end{aligned} \quad (1)$$

$$J_\mu (\mu = x, y, z) \text{ و } \gamma = \frac{J_x + J_y}{2}, J = \frac{J_x - J_y}{J_x + J_y}$$

ضرایب حقیقی جفت شدگی، $\sigma_\mu^\pm = \frac{1}{2}(\sigma_x \pm i\sigma_y)$ و ماتریس‌های پائولی هستند. همچنین (B+b) میدان در مکان کیوبیت B و (B-b) میدان در مکان کیوبیت C را نشان می‌دهد و هر دو در راستای محور Z هستند، و بنابراین b میزان ناهمگنی میدان را نشان می‌دهد. بردار $\hat{\mathbf{D}} = J_z \hat{\mathbf{D}}_z$ را بردار دزیالوشینسکی-موریا گویند و از مرتبه اول جفت شدگی اسپین-مدار دو کیوبیت است که همان‌طور که مشخص است با J_μ متناسب است. نمایش ماتریسی هامیلتونی بالا در پایه‌های $\{|00\rangle, |01\rangle, |10\rangle, |11\rangle\}$ به شکل زیر خواهد بود [11]:

و عملگر تحول زمانی به شکل زیر تعریف می‌شود:

$$U = \exp(-iHt) \quad (2)$$

اکنون فرض کنیم که دو کیوبیت AB در ابتدا در حالت کلاسیکی زیر هستند:

مطالعه حالت‌های همبسته کوانتومی از سال‌های آغازین پس از تولد مکانیک کوانتومی شروع شد. هرچند که در ابتدا تنها حالت‌های درهم‌تئیده به عنوان حالت‌های همبسته کوانتومی مطرح بودند [1,2]، اما بعدها نشان داده شد که برخی حالت‌های غیردرهم‌تئیده (جدایذیر) نیز دارای همبستگی کوانتومی‌اند [3,4]. سنجه‌های مختلفی نیز برای کمی کردن میزان همبستگی کوانتومی معرفی شده‌اند که یکی از معتبرترین سنجه‌ها به نام ناهم‌خوانی کوانتومی در مرجع [3] مطرح شده است.

اخیراً نشان داده شده است که کanal‌های کوانتومی محلی قادر به ایجاد همبستگی کوانتومی می‌باشند و لذا مطالعه و طبقه‌بندی کanal‌های محلی، از منظر توانایی در ایجاد همبستگی کوانتومی، توجه زیادی را به خود جلب نموده است [5-9]. بنا به تعریف، کanal کوانتومی نگاشت کاملاً مثبتی است که رد ماتریس را حفظ می‌کند و منظور از محلی بودن این است که این نگاشت فقط یکی از زیرسامانه‌ها را تحت تاثیر قرار می‌دهد. به لحاظ تجربی کanal‌های کوانتومی محلی نتیجه برهم‌کنش سامانه با محیط اطراف است [6,10]. در مرجع [10] شرط لازم برای اینکه هامیلتونی سامانه‌ای که در برهم‌کنش با محیط است منجر به کanalی شود که قادر به تولید همبستگی کوانتومی شود ارائه شده است.

هدف ما در این مقاله مطالعه همبستگی کوانتومی یک سامانه دو کیوبیتی AB است که یکی از کیوبیت‌ها (کیوبیت B) با کیوبیت سوم C در برهم‌کنش است. هامیلتونی برهم‌کنش سامانه BC یک مدل هایزنبرگی XYZ در یک میدان مغناطیسی غیرهمگن با در نظر گرفتن برهم‌کنش اسپین-مدار است که در مرجع [11] برای ایجاد درهم‌تئیدگی کوانتومی میان کیوبیت‌های BC مورد مطالعه قرار گرفته است. از طرفی در مدل ارائه شده در این مقاله هیچ برهم‌کنشی بین دو کیوبیت AB وجود ندارد و همچنین این دو کیوبیت در ابتدا با یک حالت کاملاً کلاسیکی و بدون همبستگی کوانتومی توصیف می‌شوند. همان‌طور که خواهیم دید برهم‌کنش کیوبیت B با کیوبیت C باعث ایجاد همبستگی کوانتومی بین کیوبیت‌های AB می‌شود. در این صورت با توجه به این که

است، اگر به ازای هر ρ داشته باشیم $\Lambda(\rho) = \sum p_k(\rho)k\langle k|k\rangle$ ، یعنی همه ماتریس‌های چگالی ورودی را در یک پایه خاص قطری کند.

بررسی غیریونیتال بودن کanal: برای بررسی یونیتال بودن یا نبودن کanal باید عبارت زیر را محاسبه کنیم:

$$\begin{aligned} \Lambda\left(\frac{I}{2}\right) &= Tr_C\left[U\left(\frac{I}{2} \otimes \rho_0^C\right)U^t\right] \\ &= \begin{bmatrix} \rho_{11}^B & \rho_{12}^B \\ (\rho_{12}^B)^* & 1 - \rho_{11}^B \end{bmatrix} \quad (7) \end{aligned}$$

بعد از انجام محاسبات به دست می‌آوریم:

$$\begin{aligned} \rho_{12}^B &= \frac{\cos\frac{\theta'}{2}\sin\frac{\theta'}{2}}{2}(u_{11}u_{32}^* + u_{23}u_{44}^*)e^{-i\varphi'} + \\ &\quad \frac{\cos\frac{\theta'}{2}\sin\frac{\theta'}{2}}{2}(u_{14}u_{33}^* + u_{22}u_{41}^*)e^{i\varphi'} \end{aligned}$$

که الزاماً صفر نیست و ماتریس حاصل همیشه برابر با $\frac{I}{2}$ نبوده و بنابراین کanal مورد بررسی یونیتال نیست.

بررسی نیمه کلاسیکی نبودن کanal: این کanal با توجه به شکل U که به شکل ماتریس X است به طور خاص هر ρ^{BC} در حالت X را به یک حالت X دیگر تبدیل می‌کند و بنابراین ρ^B حاصل حتماً در پایه $\{|0\rangle, |1\rangle\}$ قطری است. با درنظر گرفتن این مطلب اگر این کanal نیمه کلاسیکی باشد باید به ازای هر ρ^{BC} در حالت کلی، یک ρ^B قطری در پایه $\{|0\rangle, |1\rangle\}$ به دست بدهد. حالت ورودی کanal را به

طور عمومی به صورت $\overset{\rightarrow}{\rho}^B = \frac{I + r_B \cdot \sigma}{2}$ در نظر می‌گیریم که $r_B \leq 1$ بردار بلاخ کیوبیت B است.

$$\begin{aligned} \Lambda\left(\frac{I + r_B \cdot \sigma}{2}\right) &= \begin{bmatrix} \rho_{11}^B & \rho_{12}^B \\ (\rho_{12}^B)^* & 1 - \rho_{11}^B \end{bmatrix} \\ &= Tr_C\left[U\left(\frac{I + r_B \cdot \sigma}{2} \otimes |\psi'\rangle\langle\psi'|\right)U^t\right] \quad (8) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \rho_{cc}^{AB} &= p|\psi_1\rangle\langle\psi_1| \otimes |\phi_1\rangle\langle\phi_1| + \\ &\quad (1-p)|\psi_2\rangle\langle\psi_2| \otimes |\phi_2\rangle\langle\phi_2| \quad (3) \end{aligned}$$

که در این عبارت $\langle\psi_i|\psi_j\rangle = \langle\phi_i|\phi_j\rangle = \delta_{ij}$ است و داریم:

$$\begin{aligned} |\phi_1\rangle &= \cos\frac{\theta}{2}|0\rangle + e^{i\varphi}\sin\frac{\theta}{2}|1\rangle \\ |\phi_2\rangle &= \sin\frac{\theta}{2}|0\rangle - e^{i\varphi}\cos\frac{\theta}{2}|1\rangle \quad (4) \end{aligned}$$

اگر کیوبیت B تحت تاثیر کanal محلی قرار گیرد و حالت به شکل زیر تبدیل یابد:

$$\begin{aligned} \rho_{cq}^{AB} &= p|\psi_1\rangle\langle\psi_1| \otimes \rho_1^B + \\ &\quad (1-p)|\psi_2\rangle\langle\psi_2| \otimes \rho_2^B \quad (5) \end{aligned}$$

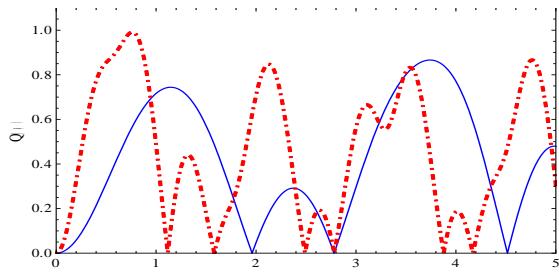
در این صورت کanal محلی در این سامانه ایجاد همبستگی کوانتومی کرده است [5]، اگر شرط $[\rho_1^B, \rho_2^B] \neq 0$ برقرار باشد. در مطالعه ما کanal نتیجه اندرکنش بین کیوبیت‌های BC است که هامیلتونی آن در بالا معرفی شد. فرض کنیم که این سامانه سه کیوبیتی در ابتدا با عملگر چگالی $\rho^{ABC} = \rho^{AB} \otimes \rho^C$ توصیف می‌شود. در این مطالعه حالت اولیه کیوبیت C یک حالت خالص به شکل $\rho_0^C = |\psi'\rangle\langle\psi'|$ در نظر گرفته شده است که در آن $|\psi'\rangle = \cos\frac{\theta'}{2}|0\rangle + e^{-i\varphi'}\sin\frac{\theta'}{2}|1\rangle$ می‌باشد. در این صورت این کanal را با فرض اینکه حالت اولیه BC جدایپر باشد می‌توان به صورت زیر نمایش داد [10]:

$$\begin{aligned} \rho_i^B &= \Lambda(|\phi_i\rangle\langle\phi_i|) \\ &= Tr_C\left[U\left(|\phi_i\rangle\langle\phi_i| \otimes \rho_0^C\right)U^t\right] \quad (6) \end{aligned}$$

که در این عبارت U عملگر تحول زمانی سامانه دوکیوبیتی BC است که در بالا معرفی شد.

۱-۲- بررسی خواص کanal:

شرط لازم و کافی برای آن که یک کanal محلی در سامانه‌های کیوبیتی ایجاد همبستگی کند، این است که کanal یونیتال و نیمه کلاسیکی نباشد [6,7]. بنا به تعریف یک کanal یونیتال است، اگر $\Lambda\left(\frac{I}{d}\right) = \frac{I}{d}$ و نیمه کلاسیکی

شکل ۱: سنجه جابجایی بر حسب زمان. در رسم این شکل، $b=0.75$, $D=0$ (خط آبی)، $D=2$ (نقطه خطچین قرمز) در نظر گرفته شده است.

۴- نتیجه‌گیری:

همان‌طور که در نمودار مشخص است برهمنش بین کیویت‌های BC قادر است به عنوان کanal محلی بر روی AB کیویت B عمل کرده و در سامانه کلاسیکی همبستگی کوانتومی ایجاد کند. در واقع هامیلتونی از طریق عملگر تحول زمانی بین کیویت B و C ایجاد در هم‌تنیدگی کرده و به علت وجود همبستگی کلاسیکی در بین کیویت‌های AB که بعد از اعمال کanal هنوز جداپذیر (غیر در هم‌تنیده) هستند ناهمخوانی کوانتومی ایجاد می‌شود.

مراجع:

- [1] A. Einstein, B. Podolsky and Rosen, "Can quantum-mechanical description of physical reality be considered complete?", *Phys. Rev.* 47, 777-780(1935).
- [2] E. Schrodinger, "Die gegenwartige situation in der Quantenmechanik," *Naturwissenschaften*.23,807-81 (1935).
- [3] H. Ollivier, and W. H. Zurek, "Quantum discord: A measure of the quantumness of correlations," *Phys. Rev. Lett.* 88, 017901 (2001).
- [4] L. Henderson, and V. Vedral, "Information, relative entropy of entanglement, and irreversibility," *Phys. Rev. Lett.* 84, 2263-2266 (2000).
- [5] B. Dakic, V. Vedral, and C. Brukner, "Necessary and Sufficient Condition for Nonzero Quantum Discord," *Phys. Rev. Lett.* 105, 190502 (2010).
- [6] A. Streltsov, H. Kampermann, and D. Bruß, "Behavior of Quantum Correlations under Local Noise," *Phys. Rev. Lett.* 107, 170502 (2011).
- [7] X. Hu, H. Fan, D. L. Zhou, and W.-M. Liu, "Necessary and sufficient conditions for local creation of quantum correlation," *Phys. Rev. A*85,032102 (2012).
- [8] X. Hu, H. Fan, D. L. Zhou, and W.-M. Liu, "Quantum correlating power of local quantum channels," *Phys. Rev. A*87,032340(2013).
- [9] T. Abad, V. Karimipour, and L. Memarzadeh, "Power of quantum channels for creating quantum correlations," *Phys. Rev. A*86,062316 (2012).
- [10] C. Jara-Figueroa, A.B. Klimov, and L. Roa, "Discording power of Hamiltonian Interactions," *Eur. Phys. J. D*.68, 51 (2014).
- [11] F. Kheirandish, S.J. Akhtarshenas, and H. Mohammadi, "Effect of spin-orbit interaction on entanglement of two-qubit Heisenberg XYZ systems in an inhomogeneous magnetic field," *Phys. Rev. A*77,042309 (2008).

$$\text{که اگر کanal نیمه کلاسیکی باشد باید داشته باشیم } \rho_{12}^B = 0 \\ \rho_{12}^B = (1 + r_z) \cos \frac{\theta'}{2} \sin \frac{\theta'}{2} \left(u_{11} u_{32}^* e^{-i\varphi'} + u_{14} u_{33}^* e^{i\varphi'} \right) + \\ (1 - r_z) \cos \frac{\theta'}{2} \sin \frac{\theta'}{2} \left(u_{23} u_{44}^* e^{-i\varphi'} + u_{22} u_{41}^* e^{i\varphi'} \right) + \\ (r_x + i r_y) \left(u_{14} u_{32}^* \left(\sin \frac{\theta'}{2} \right)^2 + u_{23} u_{41}^* \left(\cos \frac{\theta'}{2} \right)^2 \right) + \\ (r_x - i r_y) \left(u_{22} u_{44}^* \left(\sin \frac{\theta'}{2} \right)^2 + u_{11} u_{33}^* \left(\cos \frac{\theta'}{2} \right)^2 \right)$$

که در حالت عمومی صفر نبوده و لذا کanal نیمه کلاسیکی نیست و قادر به تولید همبستگی کوانتومی می‌باشد.

۳- محاسبه همبستگی کوانتومی تولید شده توسط کanal:

در این مقاله برای تعیین میزان همبستگی کوانتومی ایجاد شده توسط کanal از سنجه جابجایی [9] استفاده خواهیم

$$\rho_2^B = \frac{\vec{I} + \vec{r}_2 \cdot \vec{\sigma}}{2} \quad \rho_1^B = \frac{\vec{I} + \vec{r}_1 \cdot \vec{\sigma}}{2}$$

در معادله (5)، دو حالت دلخواه از سامانه کیویتی B باشند. در این صورت سنجه جابجایی برای این دو حالت به صورت زیر تعریف می‌شود [9]

$$Q(\rho) = 4p(1-p) \left| \left[\rho_1^B, \rho_2^B \right] \right|_1 = 4p(1-p) \left| \vec{r}_1 \times \vec{r}_2 \right|$$

$$\text{که در آن } \|A\|_1 = \text{Tr} \sqrt{A^T A} \text{ است.}$$

در ادامه حالت ورودی کanal یک حالت کاملاً کلاسیکی به شکل (3) و حالت اولیه کیویت C نیز به شکل بردار (4) که در قسمت ۲ معرفی شد، فرض شده است. حالت خروجی هم بر حسب معادله (5) بیان می‌شود. با محاسبه کمیت $Q(\rho)$ که به شکل تحلیلی به دست می‌آید، می‌توانیم به ازای مقادیر مختلف پارامترها، میزان همبستگی ایجاد شده در سامانه AB را مشاهده کنیم. نمودار شکل ۱ توانایی این کanal را در تولید همبستگی کوانتومی نشان می‌دهد. در رسم این نمودار فرض شده سامانه BC است. همچنین در تمامی این شکل‌ها از $B = 0.8, J = 1, p = 0.5$ استفاده شده است.